

Sektledaren med

”Jag kommer aldrig att träna något annat elitserielag

HANDBOLL: En dag när förbundsinstruktören Magnus Grahn kom cyklande över Liljeholmsbron tillsammans med sin familj träffade han Hammarbyledaren Bert Sjöö. Bert hade sett Magnus i folkvimpel på Söderstadion och de började prata lite löst med varandra.

– Vi skulle behöva en tränare i handbollslaget med hjärtat på rätt ställe, sade Bert.

– Okej. Går ni upp i ettan lovar jag att hjälpa till, svarade Magnus som då hade handbollsutbildning som förbundsinstruktör och jobbade med pojklandslaget P82.

Bajen gick upp, Magnus och Bert träffades på Bledörens källaren och kom överens. Magnus var beredd att göra ett försök att få upp laget i elitserien på tre år – men resan blev snabbare än vad man trodde. Det tog två år för Grahn att byta seriemotståndare som Hallby och Sikeå till bataljer mot RIK och Drott.

– Berts drivkraft var att ha hammarbyare på rätt ställen i organisationen. Och vi har fått en fruktansvärt lojal grupp. Spelarna är och bör bli lojala mot mitt och vår organisation, och det gör det lättare vara ledare. Man kan i vissa lägen rida på lojaliteten men det får inte bli för ofta, kommenterar Magnus Grahn.

Hans eget engagemang som bajare går inte att ta miste på. Ett samtal med Magnus Grahn hålls lätt in på ämnen själ, tillhörighet, fans, Söderstadion, gemenskap. Allt som sänger den stora frågan om vad Hammarby är för något. När elitshandbollen hade upptäckts på Hovet talades det mycket om varumärket och pengar bland klubbarna. Magnus Grahn pekade i stället på en kulle i publiken, en suppenor som kallas ”Sura” och som hängs med sedan division III, och började tala om att det är sådana som han som är klubbens själ och orsak till att man lyckas.

– Jag är allmänt trött på snacket om pengar och varumärken. Så blir det ofta när Djurgården är inblandad. Jag talar hellre om klubbmärket och själ, och själen sitter mycket i publiken. Just Hammarbypubliken är egentligen en mycket enkel publik att spela för. Kämpar man och gör sitt yttersta och sedan visar publiken uppskattning räcker det. Det är en skillnad mot AIK:s fans som kräver att man ska vinna också, säger Magnus Grahn.

Undrar över engagemanget

I förklaringen handlar hans resonemang också om hur man jobbar som tränare.

– Jag anser att en tränare har en viss brännid och det här är min sista resa. Jag undrar lite över hockey- och fotbollstränare som går runt mellan klubbarna. Var finns engagemanget? Kan de tänka till varje gång?

Hans egen karriär inom handbollen har gått från ungdoms spel i Märsta till Skåne där han spelade från åttårsåldern tillsammans med Staffan Olsson. Vid 14 års ålder fick de båda för sig att bota i en större klubb och hamnade i Skåneklubben Cliff som då var bota. Tillsammans vann de ett par JSM och tog steget upp i elitserien, där Grahn dock kände att han inte räckte till och därför sållade om till tränare.

Han tog sedan hand om juniorlag i Cliff och Skogås under några år och kom tillbaka till Cliff när laget just äkt ut bösta serien. Men tron fyra kvalföret att ta sig tillbaka under sex år förblev Cliff en division I-klubb under Magnus Grahns tränarskap.

– Då hade jag ingen Rolfé Zetterlundkända direkt, konstaterar Magnus.

Han hjälpte sedan Nordmalmen under ett par år och arbetade som förbundsinstruktör i åtta år. Förbundsutredningen pågick fram till förra sommaren då han var med P82-landslaget och tog EM-brons tillsammans med bland andra Nicklas Grundsten och Lukas Karlsson. Men nu har han släppt förbundsutredningen och lägger all energi på Hammarby.

– Jag kommer aldrig att träna något annat elitserielag, möjli-

gen om jag skulle få erbjudande från någon toppklubb i Europa. Mitt kontrakt gäller två år, jag kan tänka mig två år till och sen kanske någon annan roll i Hammarby, säger Magnus.

• Du har en heltidstjänst vid sidan av handbollen.

Desutom familj med två barn. Hur hinner du med?

– Jag får småjuga lite med tiden... Som tur är har jag en förtämlande arbetsgivare och jag kan styra min heltidstjänst mycket själv. Vid sidan av jobbet och handbollen står mina barns utövande böga i kurs. Jag lider när jag inte kan vara med vid deras matcher. Men ska det kunna bli något riktigt bra med Hammarby Handboll så måste man anställa en tränare. I elitserien i dag är det svårt att bli tränare heltidstjänst. Mycket tid går åt till sådant som att träffa media, sponsorer och att boka halvtider. Jag får sakt och sakt mellan sju och tio samtal i veckan från spelbolagen och spelare som ringer för att vändera ordren.

– Men att få uppleva att komma in i Erik Dahlshallen och mötas av flaggor och publik är värt allt.

Hammarbys handboll har på några år blivit en publik, ungefär enligt det scenario som handbollen hade när man under en tid kämpade för att ta sig upp i elitserien. Spordiga framgångar och bra uttryck hos Bajenrepresenterarna i de här

idrotterna fick fansen att hitta till arenorna. Samtidigt finns en risk i att det blir för många Hammarby-sportheter som tävlar om samma publik. Bajenpubliken kanske inte orkar se alla dessa evenemang.

– Helt klart är att det finns en sådan risk. Jag pratar mycket med handbollsstyrelsen om det här, vi får vara beredda på att det kan bli en mättnad och måste hitta nya infallsvinklar på hur vi ska bemöta det. Än har Hammarbys hockey varit den stora föreloraren, men jag har en känsla av att de kan bli vinnare, säger Magnus och fortsätter:

– Vi i handbollen fick kritik efter första matchen mot ett folk blev smaddande och att det var massor av vakter på plats. Jag kan föreställa mig att det behövs vakter när vi möter Djurgården, men vad kan hända när vi möter H43? Vi kan inte ha 15-20 vakter i en sådan match, och vi kan inte massa folk att komma in där för att de har en viss typ av flagga. Det är oacceptabelt med droppspand och rasistiska emblemen men jag tycker det är oacceptabelt när man stoppar några 17-18-åringar som har en drök på flaggan. Det kommer definitivt att bli ändring på den saken.

• Är handboll den roligaste sporten?

– Nej, det är fotboll. Kamratskapet gjorde att jag valde att satsa på handboll, vi var dessutom rätt framgångsrika i Cliff ungdom – bland de två-tre bästa i landet under flera år. Det är inte mycket man ångrar i livet men en sak är att jag lade av med fotboll i Märsta IK för tidigt, säger Grahn.

En av de saker som gör att Hammarbytränaren ändå lyllar handbollen jämfört med både fotboll och ishockey är spelarnas uttryck till varandra. Inom handbollen ägnar sig spelarna inte åt att flösa eller att pocka på varandra när kändarna blir bota. Det är tufft, tjuvnytt och provokationer förekommer men i botten finns en ”gentleman's agreement”. En handbollsutövare ångrar sig inte för att få en damslut med sig.

– De som gör det blir inte långivade och jag är glad över att handbollen inte har de tendenserna. Det är mycket ge och ta i sporten men jag har aldrig varit med om att några rykt ihop och slagits. Ta William Neuseu, han har aldrig grullat över en smäll. Det händer att han gnäller på domaren men aldrig på en

– Tillhörighet var det jag kände när jag första gången kom

mot spelare. Det är en uppfostringsfråga och en del sporter har att lära av handbollen, säger Grahn.

Bajentränaren är däremot inte helt nöjd med handbollens serier och framöver vill han att klubbens ska bota föröka påverka vid de sammankomster som finns inom elitshandbollen.

– I år var vi alldeles för snälla och vågade knappa säga bjä därför att vi är nya.

• Vad är det då som bör göras?

– Det blir för stor omsättning på lagen i och med fyra riste-
tar att ska ut varje år. Jag skulle också vilja ta bort Allsvenskan
och göra en division I-serie av de två som finns. Media och
publik orkar inte med Allsvenskan som den är nu. Folk orkar
inte vara intresserade av serien i tre månader – kval är för tråkigt

I Bajen i hjärtat

än Hammarby”

Upp på Söderstadions läktare, säger Magnus Grabn. I sitt tränarskap för Hammarby Handboll talar han gärna om för laget att de är privilegierade som får spela för Bajenpubliken. FOTO: MARTIN NAUGLÉR

något som ska pågå under tre intensiva veckor. Jag vill att ett lag ska få se direkt och två få chansen att kvala sig kvar. Men slutspel ska vara kvar, handbollen är en slutspeletsport.

Nästa steg, medaljstrid

Hammarby har i år ingen annan mållinje än att förbli ett elitlag. En stämning som garanterat spel även nästa år, men blir det en sämre placering kan klubben spela sig kvar via Allsvenskan. Den uttalade mållinjen är att så småningom ta ytterligare liv och dås om medaljer.

– Jag tycker att vi redan nu har sju-åtta riktigt bra spelare. Det vi behöver är en förstjärna. Det skulle bli killar som Lukas Karlsson och Nicklas Grundsten att utvecklas ännu mer. Att

lyckas handlar mycket om tålamod och koninuer, se på RIK och Drott som visar mållinjen under lång tid. De har ett vinst sätt att träna och att värva. När spelarna drar på sig tröttnar vet de att de måste infoga sig i klubbens tänkande.

– Det var tid att funka som ett lag, och för oss gäller det att säkerställa motivationen även hos de äldre spelarna. Det är viktigt att till exempel **Ronny Karlsson** och **Micke Schjolin** märker, att de har kul och känner att de kan påverka hur träningen ser ut. Det ska vara bra träningar där hela gruppen känner att laget blir bättre.

• **Du talade om Hammarbys "tyfonhandboll"...** vad blir nästa grepp?

– Jag är övertygad om att vi kommer att få se en utveckling av

vårt spel. Laget ska spela fortare, just nu är det individerna som spelar fort. Vi jobbar med att hitta spelare i den här farten, det blir nästa steg. Vi har inte de stora rediga killarna men kan spela bra kollektivspel med våra spelare.

För några år sedan var ambitionen inom Hammarby Handboll att spela i Elitserien 2005.

Magnus Grabn och ett gäng killar där de flesta spelade division I-handboll förra året har redan uttrötat stordåd. Kommer nästa steg – som är att på allra utmanas storklubbar – också att ske snabbare än väntat? Kanske svarar finns i ett uttalande av Restbergida före tränare **Reine Pedersen** som till Magnus Grabn en gång sa: "Du tränar inte ett handbollslag, du tränar en sek". ■

MAGNUS HAGSTRÖM